

§ 91. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse på postbefordring.

Stk. 2. Bestemmelserne om befordringsdokumenter i §§ 92-98 finder ikke anvendelse på befordring, der udføres under sædvanlige forhold og falder uden for normal udøvelse af luftfartsvirksomhed. Befordringsdokumenter

§ 92. Ved befordring af passagerer skal der udstedes billet, der skal indeholde angivelse af:

- a) afgangssted og bestemmelsessted,
- b) mindst et aftalt mellemlandsingssted, såfremt afgangsstedet og bestemmelsesstedet ligger i samme stat og et eller flere mellemlandsingssteder i en anden stat er aftalt,
- c) at befordringen kan være underkastet Warszawa-konventionen eller en lov af tilsvarende indhold, og at konventionen eller loven i reglen begrænser befordrerens ansvar for personskade og for tab af eller skade på rejsegods.

Stk. 2. Såfremt ikke andet godtgøres, gælder billetten som bevis for befordringsaftalens indgåelse og for vilkårene for befordringen.

Stk. 3. Er billet ikke udstedt, eller har den ikke det foreskrevne indhold, eller er den gået tabt, er befordringsaftalen dog gyldig. Er passageren med befordrerens samtykke kommet om bord i luftfartøjet, uden at billet er udstedt, eller indeholder billetten ikke den under c) nævnte oplysning, kan befordrerer ikke påberåbe sig bestemmelsen om ansvarsbegrænsning i § 111, og § 111 a.

§ 92 a. Dansk lufttrafikforetagende skal i sine billetter eller almindelige befordringsvilkår tillige angive, at det ved befordring af passagerer er ansvarligt inden for den ansvarsgrænse, som er nævnt i § 111 a.

Stk. 2. Til sidesættes det krav, som er nævnt i stk. 1, kan befordrerer ikke påberåbe sig bestemmelsen om ansvarsbegrænsning i § 111 a.

§ 93. Ved befordring af indskrevet rejsegods skal rejsegodsbevis udstedes. Såfremt rejsegodsbeviset ikke er hæftet sammen med eller indføjet i en passagerbillet, der opfylder de i § 92, stk. 1, fastsatte krav, skal det indeholde angivelse af:

- a) afgangssted og bestemmelsessted,
- b) mindst et aftalt mellemlandsingssted, såfremt afgangsstedet og bestemmelsesstedet ligger i samme stat og et eller flere mellemlandsingssteder i en anden stat er aftalt,
- c) at befordringen kan være underkastet Warszawa-konventionen eller en lov af tilsvarende indhold, og at denne konvention eller loven i reglen begrænser befordrerens ansvar for tab af eller skade på rejsegods.

Stk. 2. Såfremt ikke andet godtgøres, gælder rejsegodsbeviset som bevis for, at rejsegodset er indskrevet, og for vilkårene for befordringen.

Stk. 3. Er rejsegodsbevis ikke udstedt, eller har det ikke det foreskrevne indhold, eller er det gået tabt, er befordringsaftalen dog gyldig. Har befordrerer modtaget rejsegodset uden at rejsegodsbevis er udstedt, eller indeholder beviset ikke den under c) nævnte oplysning, og det heller ikke er vedhæftet eller indføjet i en passagerbillet, der indeholder den i § 92, stk. 1 c), nævnte oplysning, kan befordrerer ikke påberåbe sig bestemmelsen om ansvarsbegrænsning i § 111, stk. 2.

§ 94. Ved godsbefordring kan befordrerer kræve, at afsenderen udfærdiger og afgiver til ham et dokument, betegnet som luftfragtbrief, og afsenderen kan kræve, at befordrerer modtager dette dokument.

Stk. 2. Er luftfragtbrief ikke udfærdiget, eller har det ikke det foreskrevne indhold, eller er det gået tabt, er befordringsaftalen dog gyldig.

§ 95. Luftfragtbriefet udfærdiges af afsenderen i tre eksemplarer og afleveres til befordrerer sammen med godset. Det første eksemplar skal påtegnes »For befordrerer« og underskrives af afsenderen. Det andet eksemplar skal påtegnes »For modtagerer« og underskrives både af afsenderen og befordrerer. Dette eksemplar skal følge med godset. Det tredje eksemplar underskrives af befordrerer og tilbageleveres afsenderen efter godsets modtagelse.

Stk. 2. Befordrerens underskrift skal påføres luftfragtbriefet, forinden godset tages om bord i luftfartøjet; den kan erstattes af stempel. Afsenderens underskrift kan være trykt eller erstattet af stempel.

Stk. 3. Har befordrerer udfærdiget luftfragtbriefet efter afsenderens anmodning, anses han, hvis ikke andet bevises, for at handle på afsenderens vegne.

§ 96. Omfatter befordringen flere stykker gods, skal afsenderen på befordrerens begæring udfærdige særskilte luftfragtbriefe.

§ 97. Luftfragtbriefet skal indeholde angivelse af:

- a) afgangssted og bestemmelsessted,
- b) mindst et aftalt mellemlandsingssted, såfremt afgangsstedet og bestemmelsesstedet ligger i samme stat og et eller flere mellemlandsingssteder i en anden stat er aftalt,
- c) at befordringen kan være underkastet Warszawa-konventionen eller en lov af tilsvarende indhold, og at denne konvention eller loven i reglen begrænser befordrerens ansvar for tab af eller skade på gods.

§ 98. Tages gods med befordrerens samtykke om bord i luftfartøjet, uden at luftfragtbrief er udfærdiget, eller indeholder luftfragtbriefet ikke den oplysning, som er foreskrevet i § 97 c), kan befordrerer ikke påberåbe sig bestemmelsen om ansvarsbegrænsning i § 111, stk. 2.

§ 99. Afsenderen er ansvarlig for skade, som befordrerer eller nogen, over for hvem denne er ansvarlig, lider som følge af, at afsenderens oplysning i luftfragtbriefet angående godset ikke har det foreskrevne indhold eller i øvrigt er urigtig eller ufuldstændig.

§ 100. Såfremt ikke andet godtgøres, gælder luftfragtbriefet som bevis for befordringsaftalens indgåelse, for godsets modtagelse og for vilkårene for befordringen.

Stk. 2. Luftfragtbriefets angivelse af godsets vægt, dimensioner, indpakning og stykketal anses som rigtige, hvis ikke andet bevises. Andre oplysninger i luftfragtbriefet om godsets mængde, rumindhold eller om dets tilstand gælder derimod ikke som bevis mod befordrerer, medmindre denne i afsenderens nærværelse har undersøgt rigtigheden af disse og har bekræftet dette ved påtegning på luftfragtbriefet, eller angivelsen angår godsets synlige tilstand.